

"És nagyon jó mesélő. Akár a régi Udvarhely sportéletéről, akár a nevezetes személyiségekről, akár a gimnázium történetéről vagy fizikáról, csillagászatról órákig tudna mesélni. Vagy a Madarasi Hargitáról, hiszen egészen fiatalon „beleszeretett”, sőt jelen volt a menedékház 1942. évi avatásán is." – írtuk portálunkon 2012-ben, amikor a kilencvenéves **id. Péter Attilával** beszélgettünk – ezt az írásunkat [itt olvashatja teljes terjedelmében.](#)

1922. március 11-én született, az Árpád utcában nőtt fel, a gimnáziumban érettségizett, s a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem elvégzése után oda is tért vissza tanítani – imádott gimnáziumából 37 év tanítás után ment nyugdíjba. Annak ellenére, hogy matematika-fizika szakos tanár volt, nagyon érdeklődött a helytörténet iránt.

Szakmájához is hű maradt, hiszen többek között iskolarádiót, matematika-laboratóriumot indított a gimnáziumban, csillagászati kört vezetett, illetve több, szabadalmaztatott találmánya is volt. Élete során több díjat is magáénak tudhatott – utoljára kilencvenévesen kapott elismerést, 2012-ben megkapta a város kulcsát.

A rendszerváltás után jelentek meg különböző, de főleg helytörténeti témájú kötetei – a *Kereszt*

ek Székelyudvarhelyen

(1993),

Volt egyszer egy villanytelep

(1998),

Egykori tanáraink sírjai

(1999),

In memoriam Khell István

(1999),

Életem filmkockái

(2011) című könyveket olvasva betekinethetünk a régi Udvarhely életébe.

Id. Péter Attila csütörtökre virradóra, életének 95. évében halt meg.